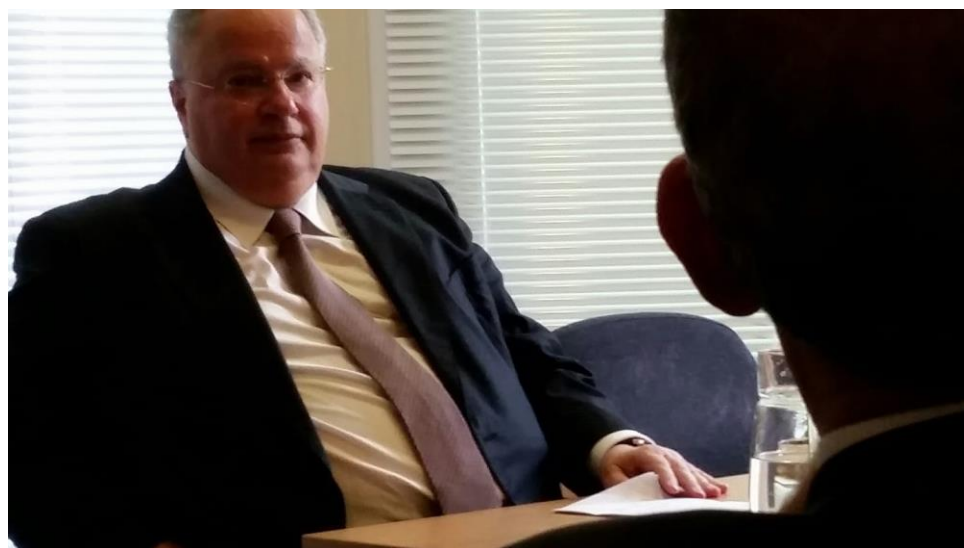

Πώς ο Κοτζιάς ξεπούλησε τη Μακεδονία.

Γράφει ο Ανδρέας Σταλίδης.

Στις 21.1 συμπληρώνονται τρία χρόνια από το πρώτο Συλλαλητήριο για τη Μακεδονία στη Θεσσαλονίκη και στις 25.1 δύο χρόνια από την κύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών από τη Βουλή. Ούτε σε 3, ούτε σε 103 8α ξεχάσουμε. Προ ημερών, ο Νίκος Κοτζιάς εξέδωσε ένα βιβλίο με τίτλο «Η λογική της λύσης». Ούτε λύση είναι, ούτε λογική έχει.

Παρακολούθησα μία ομιλία σε κλειστό ακαδημαϊκό περιβάλλον στην Οξφόρδη τον Μάιο του 2019. Πάνω από 25 φορές στην ομιλία ανέφερε ότι **«ήθελε να μείνει στην Ιστορία ως ένας πολιτικός που λύνει προβλήματα και όχι που τα διαιωνίζει»**. Διακρίβω παρόμοια αγωνία με αυτή του Εφιάλτη του Ευρυδήμου.

Μία άλλη πληροφορία από την ομιλία ήταν ότι από τις πρώτες ημέρες που ανέλαβε το υπ. εξωτερικών στις αρχές του 2015, ξεκίνησε επαφές για επίσημη επίσκεψη στα Σκόπια, την οποία τελικά υλοποίησε στις 24 Ιουνίου. Να θυμίσω την κρισιμότητα των ημερών. Τρεις ημέρες μετά, στις 27 Ιουνίου, ο κ. Τσίπρας προκήρυσσε το περιβόητο δημοψήφισμα.

Στα Σκόπια ο Κοτζιάς διερεύνησε τις συνθήκες «λύσης». Πρωθυπουργός των Σκοπίων ήταν ο Γκρουέφσκι. Συνάντησε μεν και τον Ζάεφ, ως πολιτικό της αντιπολίτευσης, όμως η προσπάθεια εξεύρεσης λύσης έγινε με το ακραίο VMRO. Τι θα τον εμπόδιζε άλλωστε, αφού όλα τα αιτήματά τους τα έκανε δεκτά.

(Ο Κοτζιάς πρόλαβε στους πρώτους 5 μήνες διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ να συναντήσει 4 φορές τον υπουργό εξωτερικών των Σκοπίων Νικόλα Ποπόσκι, του VMRO)

Έτσι, η Συμφωνία των Πρεσπών προέκυψε ως ένας συνδυασμός ψυχολογικών λόγων «να μείνει στην Ιστορία», αλλά και απωθημένων να «λυθεί» ένα ιστορικό ζήτημα με τρόπο που να ικανοποιεί τους ιδεολογικούς του προγόνους.

Ένας φίλος μου, μετά από διάλογο με στέλεχος του Ποταμιού, μου μετέφερε και το κλίμα στους διαδρόμους του κόμματος ότι «είναι πράγματι πολύ κακή συμφωνία», αλλά και την άποψη ότι «είναι αυτή που είναι, επειδή κυβερνάει η αριστερά, τι να κάνουμε τώρα;».

Κάπως έτσι πέρασε η συμφωνία. Η Ελλάδα κάποτε ζητούσε αμετάφραστο όνομα, πραγματικά σύνθετη ονομασία (μία λέξη δηλαδή), να συμβαδίζει το όνομα του κράτους με την εθνότητα, τη γλώσσα και τα σύμβολα του κράτους, απαλοιφή των αναφορών σε ομοεθνείς σε άλλες χώρες και απαλοιφή της αλυτρωτικής παραπομπής στη διακήρυξη της ΑΣΝΟΜ του 1944. Όλα αυτά τα παρέδωσε ο Κοτζιάς.

Ιδού και πώς κατέληξαν στο όνομα.

Αφού απορρίφθηκε το «**Μακεδονία (Σκόπια)**» και το «**Μακεδονία του Βαρδάρη**» ως μη ικανοποιητικά για κανέναν, έμειναν τα προθέματα: **Άνω, Νέα και Βόρεια**. Σε μία ολιγόλεπτη συζήτηση στο πάρκινγκ ενός ξενοδοχείου, ο Δημητρώφ απέρριψε το «Νέα»,

σύμφωνα με τα λεγόμενα του Κοτζιά στην ίδια ομιλία. Το σκεπτικό ήταν ότι «για μας τους σοσιαλιστές, το «Νέα» έχει πολιτική και ιδεολογική χροιά και δεν θέλουμε να το μπλέξουμε με το όνομά μας».

Έτσι, έμεινε το Άνω και το Βόρεια. Τηλεφώνησε ο Κοτζιάς στον Νίκο Μέρτζο. Είχε ήδη έρθει σε επαφή μαζί του από το καλοκαίρι του 2017, και συμφώνησε να στηρίξει οποιαδήποτε απόπειρα «λύσης». Η απάντηση ήταν ότι το «Άνω Μακεδονία» ιστορικά δεν ευσταθεί. Και ορθώς δεν ευσταθεί, διότι Άνω σημαίνει Ορεινή και από την εποχή του Ηροδότου, Άνω Μακεδονία είναι η περιοχή που σήμερα αποκαλούμε Δυτική Μακεδονία. Έτσι, έμεινε το «Βόρεια». (Το οποίο επίσης δεν ευσταθεί, συμπληρώνω εγώ, διότι ουδέποτε έφτανε η Μακεδονία, για παράδειγμα ως την πόλη των Σκοπίων, η οποία ήταν πρωτεύουσα του Κοσσυφοπεδίου την περίοδο 1888-1913)

Αυτή ήταν όλη κι όλη η διαπραγμάτευση του Κοτζιά με τον Δημητρώφ. Ένας σύντομος διάλογος σε εξωτερικό χώρο ενός ξενοδοχείο και εν πολλοίς όλα τα άλλα αιτήματα των Σκοπιανών έγιναν δεκτά χωρίς συζήτηση. Δεν ξέρω τι γράφει στο βιβλίο του. Πάντως, αυτά είναι τα βασικά σημεία από όσα είπε στην ομιλία στην Οξφόρδη.

Πηγή : <https://www.antibaro.gr/article/29195>